

[Weikop.]

årsager, der gjorde sig gældende!). Undskyld min fortalelse, hr. minister. Jeg retter det så til, at det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft sagde — sådan forstod jeg det —, at de kommunale myndigheder slog sig til tåls med, at børnetallet vil falde om nogle år, og så blev der ikke bygget. Nu er jeg i den situation, at jeg kender en lille smule til forholdene i København, og det gør det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft også. Det ærede medlem ved udmærket godt, at der her i København i de senere år er bygget adskillige skoler, og det ærede medlem ved også, at man ikke i København slår sig til tåls og venter, indtil børnetallet falder. Jeg tror, at det ærede medlem er bekendt med, at man netop i København har foretaget en dybtgående undersøgelse, som man er færdig med, for at få at vide, hvor man skal sætte ind på skoleområdet. Jeg erkender, at der er visse økonomiske vanskeligheder. Jeg synes dog, jeg vil gøre opmærksom på, så det høje ting forstår det, at i hvert fald byen København, der dog repræsenterer noget, ikke er indstillet således, som det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft siger, at man bare slår sig til tåls og lader tingene gå deres skæve gang.

(Kort bemærkning).

Inger Merete Nordentoft: Der er i Københavns kommune i det sidste skoleår ifølge skolevæsenets årsberetning indvundet 68 nye lokaler, og der er tilkommet over 3 500 børn. D. v. s. at de lokaler, der er bygget, ikke engang har holdt trit med forøgelsen af børnetallet og på ingen måde afhjulpet den lokalemangel, som hersker i så godt som alle dele af byen. Men jeg vil gerne tage det ærede medlem hr. Weikops ord som et tilsagn om, at skolenøden i København skal blive afhjulpet i den kommende tid.

(Kort bemærkning).

Weikop: Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft ville gerne have noget slået fast, og jeg vil gerne have lov at slå fast, at det ærede medlem ikke var berettiget til at sige, at skolemyndighederne, bl. a. i København, ganske simpelt slår sig til tåls med, at børnetallet vil gå ned, og intet foretager sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Bomholt: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3383; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1891).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Krag: I en kommentar til den højtærede handelsministers vareforsyningslovtale skrev „Berlingske Aftenavis“ forleden følgende, som jeg ikke kan modstå fristelsen til at citere, hvis jeg kan få den højtærede formands tilladelse dertil. Overskriften på artiklen var: „Fremgang har afløst nedgang.“ Og derefter fulgte følgende:

„Planøkonomiens golde måne er dalet, og frihedens frugtbare sol er begyndt at lyse. Sådan kunne man beskrive forskellen mellem den tilstand, vi har haft, og den tilstand, vi nu lever i. Der ligger ikke heri, at alting på een gang er blevet godt. For dette er langt fra tilfældet. Men vi har lov til at glæde os over, at en tid, da det stadig gik tilbage, er afløst af en tid, i hvilken det igen er begyndt at gå fremad. Vi har lov at glæde os over, at når en statsmand i dag tager ordet og beskriver det økonomiske liv, er det ikke lutter fortrædeligheder, ulykker og farer, vi hører om. Nu er der også lyspunkter at dvæle ved, fremskridt at notere og håb at pege på.“

Ordvalget, som jeg ikke vil fornærme den fynske digter ved at kalde Morten Korchsk, er vel lidt anderledes end handelsministerens, men ånden og tonen er den samme. Som en indledning til den valgkamp, der nu om føje tid skal gå sin gang over landet, søger